

GULD KORN

UTTALANDEN I DJURSKYDDSFRÅGOR

SAMLADE AF
CONSTANSE ULLNER

HELSINGFORS, 1908
SUOMALAINEN KANSAS TRYCKERI

ALFA LAVAL Separatorn

är den bästa i följd af högsta renskumning
största hållbarhet - - - enklaste skötsel.

Alfa Laval har största spridning och framhålles af alla verkliga specialister inom mjäleribranchen.

Alfa Laval separatorn tillverkas af Aktiebolaget Separator i Stockholm, Sverges äldsta, största och solidaste separatorfabrik, en afsevärd fördel i det reservdelar kan erhållas äfven till gamla separatorer, något som icke är säkert om en maskin köpes från en fabrik som kastar ut i marknaden ett försöksfabrikat och som måhända inom kort blir nödsakadt att upphöra med sin tillverkning.

Alfa Laval är då afseende fästes vid maskinens verkliga, ouppnådda duglighet ojäm förligt billigast. Begär offert.

P. SIDOROW,

Finska Redskapshandeln A. B.

Helsingfors, Alexandersg. 7. -:- Generalagent för Finland.

Kreatursförsäkringsbolaget i Finland. Helsingfors.

Då erfarenheten visat att endast stora, hela landet omfattande Kreatursförsäkringsbolag äro i stånd att skänka djurägarena full säkerhet för lidna förluster är försäkring af hästar och nötboskap fördelaktigast i **Kreatursförsäkringsbolaget i Finland** i Helsingfors. Agenter finnas i nästan alla socknar och kommuner och arbeta största delen af landets veterinärer såsom bolagets agenter. Premierna äro sänkta och sänkas fortfarande. Reservkapitalet öfver 100,000 mk.

GULD KORN

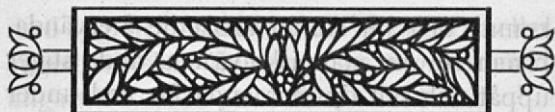
UTTALANDEN I DJURSKYDDSFRÅGOR

SAMLADE AF

CONSTANCE ULLNER

—— Salomo.
(Predikaren kap. 3 v. 19.)

HELSINGFORS 1908
SUOMALAINEN KANSAS TRYCKERI.

Bibeln.

Det går människan på samma sätt som djuret; såsom detta dör, så dör ock hon, och de hafva allehanda anda, och människan hafver intet företräde framför djuret, ty allt är fåfänglighet.

Salomo.

(Predikaren kap. 3 v. 19.)

Människobarnen måtte inse att de äro intet annat än djur, ty det går människors barn såsom det går djuren och det går dem båda lika. Såsom djuren dö, så dö ock de, och enahanda anda hafva de alla och människorna hafva intet framför djuren. Alla gå de till samma rum. Af stoft äro de alla

komna och till stoftet skola de återvända.
 Hvem vet om människobarnens anda stiger
 uppåt och om djurens anda far ned under
 jorden?

Salomo.

Välsignad skall vara frukten af din boskap,
 frukten af ditt fä, frukten af dina får.

6 Mos. 28: 4.

Du skall icke binda till munnen på oxen
 som tröskar.

5 Mos. 25: 4.

I sex dagar skall du göra ditt arbete, men
 den sjunde skall du skona på det din ox
 och din åsna må hvila sig.

2 Mos. 23: 12.

Om du ser din broders åsna eller ox falla
 på vägen, så skall du icke draga dig därifrån
 utan hjälpa honom upp.

5 Mos. 22: 4.

Om du råkar på vägen ett fågelbo, på
 ett träd eller på jorden, med ungar eller

med ägg, och modern sitter på ungarna eller äggen, så skall du icke taga modern med ungarna.

5 Mos. 22: 6.

Köpas icke fem sparfvar för två små penningar och en af dem är icke förgäten för Gud.

Luk. 12: 6.

Både människor och djur hjälper den allsmäktige.

Ps. 36:7.

Bertold Auerbach.

Den pålitligaste gradmätaren för folkens liksom för enskilda människors hjärtebildning är den uppfattning de hafva om sina plikter mot djuren och det sätt på hvilket de behandla dem.

J. Bentham.

Tupp- och tjurfäktningar, har- och räffjagt, fiske och andra nöjen af samma slag

förutsätta ovillkorligen antingen den största tanklöshet eller en hög grad af omänsklighet, emedan sådana nöjen förorsaka känsliga varelser den häftigaste smärta och en långsam kvalfull död, om hvilken vi ej kunna göra oss en föreställning. Hvarför skola lagarna neka sitt beskydd åt dessa varelser? Den tid skall komma, då barmhärtigheten skall utsträcka sig till allt som andas. Vi hafva börjat med att förbättra slafvarnas ställning, vi skola sluta med att förbättra villkoren för alla de djur, hvilka bistå oss i vårt arbete eller tillgodose våra behov.

Annie Besant.

Djurplågåre och vivisektorer lida efter döden samma kval, som de själfva tillfogat djuren.

*

I vårt förhållande till djurvärlden möta oss plikter, dem hvarje tänkande och barmhärtig människa måste påtaga sig — den plikt, bland annat, att vi, då vi ju äro mera själsstarka än djuren, också äro, eller borde vara deras hjälpare och beskyddare, icke

deras tyranner och förtryckare. Vi hafva ej rättighet att förorsaka dem lidanden, blott för att tillfredsställa vår njutningslystnad, och för att öka öfverflödet i våra egna livsvillkor.

Bismarck.

Man kan mera lita på djur än på människor.

*

Våra gamla tyska förfäder hyste en rörande religiös föreställning, den att de efter döden skulle återse alla de goda hundar, som i lifvet varit deras trofasta ledsagare.

Björnstjerne Björnson.

Skona våra vänner, de små sångfåglarna. De befria våra ängar, våra trädgårdar och våra träd från skadliga insekter, de skänka vår korta sommar sång och bereda isynnerhet våra barn stor glädje.

Axel Blomqvist.

Den, som arbetar för djurens rätt, bör ock hafva blick för människans värde och

hennes rätt. Den, som hyser medlidande mot djuren, skall ock hafva hjärta för värlös nästa. Korteligen: kärlek och rättfärdighet på alla områden, se där den samhällsreform, som vi städse böra behålla i sikte. Med detta höga mål klart för oss och med den rätta kärleken som drifkraft och bärkraft kunna vi med mod och förtröstan verka äfven för de värlösa djurens rätt.

Gaston Boissier.

Behöfver jag upprepa hvad alla människor torde sagt eder på alla möjliga tonarter, att grymhet mot djuren är brottslig och att den bevisar omänsklighet? Hvad mig beträffar har jag aldrig kunnat se djur lida, och det är ett af skälen hvarföre jag aldrig lagt mig till med några.

Rosa Bonheur.

... Att jag är en djurvän kan ni lätt gissa. Jag har till och med den tillfredsställel-

sen att kunna säga att det är djuren, som hafva skapat mig en ställning i lifvet.

Henri de Bornier.

Människans grymhet mot djur tyckes mig vara en grymhet mot människorna själfva, ty grymhet mot djur förutsätter grymhet mot människor.

John Bright.

Humanitet mot djuren är en viktig sak. Om jag vore lärare i en skola, skulle jag anse det för en af mina hufvudsakligaste åligganden att hos hvarje gosse och flicka inpräglade nödvändigheten och skyldigheten af att behandla djuren väl. Det är omöjligt att beskrifva allt det lidande i världen, som har sitt ursprung i barbari och hårdhet mot de såkallade oskäligen djuren.

Carmen Sylva.

Tillfoga aldrig ett djur någon skada, så skadar det håller aldrig dig; är det hungrigt, så gif det mat, vore det också en orm.

Celsus.

Människan bör ej betrakta sig som djurens herre, utan som om hon vore likställd med dem. I mångt hänseende är människan till och med underlägsen djuret. Djuret har samma lefvande själ som människan; skilnaden är endast den, att djursjälén ännu icke hunnit personlig medvetenhet. Hos djuret finnes samma möjligheter och tecken till gudomlig härstamning som hos människan och i många hänseenden äro de mera utvecklade hos de förra än hos de sednare. Hos djuren hafva de ännu icke grumlats af det godtycke, som hos människan blifvit en följd af den vaknande medvetenheten.

Jules Claretie.

Människan bör vara öm mot alla djur och börja med människan.

J. H. Clarke.

Vivisektionen är en orättfärdighet, därför kan intet godt komma från densamma.

George Clémenceau.

Människan är djurvärldens största fiende. Med själfhärskarrätt har människan tillräknat sig väldet öfver alla andra lefvande varelser på jorden. Det barn, som pinar ett djur, lyder blott en röst i sitt inre, en röst som talat och blifvit åtlydd af dess förfäder under förgångna tider. Därför är det också för människan som djuret bör taga sig i akt.

Frances Power Cobbe.

Det är mitt innerligaste hopp, att, när en gång under kommande år, långt efter det jag gått bort, antivivisektionsstriden med Guds hjälp slutar, mänskligheten genom den skall hafva nått en insikt om våra plikter gent emot djuren, som står högt öfver den, som vi nu vanligen äga.

Auguste Comte.

Man kan knappast tänka sig några experiment, som äro mindre i stånd att leda till vetenskapens sanna framåtående än vi-

visektionens, ehuru de varit de mest vanliga. Vi få ej anse våra rättigheter öfver djuren såsom obegränsade.

J. F. Cooper.

Djurskyddsföreningarnas uppgift består icke blott i djurskyddet såsom sådant, utan fastner däri, att genom djurskyddet luttra folkkaraktären, att höja individen i sedligt hänseende och med honom nationen.

Darwin.

Till hvilken människas morali'tet sätter du i olyckan större förtroende: till dens, som befriar det fångna djuret, eller till dens, som fängslar djuret i afsigt att pina detsamma?

Camilla Eegholm.

Kärleken till djuren är hos mig medfödd. Det finnes så många, som hafva medkänsla för den lidande mänskligheten, men så få, hvilka med allvar verka för djurens väl.

J. Farrar.

Icke blott en och två gånger har jag vid badorter och sommarbostäder vid kusten skådat en bedröflig och pinsam syn — en syn, som jag ej kan glömma — — Jag har sett ett stort antal vackra, fullt oskadliga sjöfåglar ligga döda eller skadskjutna på stranden med sina hvita fjädrar sölade af blod. Och detta blott till en dags nöje för hjärtlösa och tanklösa människor. Ett nöje! Ett afskyvärdt nöje, säger jag! Att döda och plåga lefvande varelser för nöjes skull, är icke detta afskyvärdt? Kan man tänka sig en mera rå likgiltighet, en större känslolöshet och förakt för det goda och sköna i lifvet, än hos den man, som då han ser de vackra fåglarna på snöhvita vingar sväfva öfver det blå vattnet, kan taga med sig sina söner och ro ut i en båt och särskildt lära dem blifva grymma och hårdhjärtade genom att finna ett nöje — ett förnedrande nöje — i att onödigtvis mörda dessa oskyldiga fåglar, eller, ännu värre, blott skadskjuta dem och låta dem långsamt plågas till döds, där de hjälplösa falla ned!

Camille Flammarion.

Det samband, som råder inom hela naturen, uppenbarar sig från det obetydligaste djur till den mest framstående människa. Hundarna äro mina släktingar, och jag har bland dem till och med träffat individer, som haft större värde än många människor.

T. K. Forstén.

Okunnighet, tanklöshet och likgiltighet, se där ett tretal, som i nittionio fall af hundra, är hufvudorsaken till de gröfsta yttringar af djurplågeri.

A. Fouillé.

Neka vi ännu fortfarande djuren broderskap så äro de helt säkert icke utslutna från släktskap med oss. De stå icke längre utanför lagen såsom blott ting, väsenden, skapade för att uppskåras lefvande, jagas till döds, offras vid en tjurfäkting eller hudflängas, tills de duka under

för alltför tunga bördor. Alla skrankor mellan levande väsenden tyda på att snart falla för nutidens rättsbegrepp. Ett djur äger känsla, förstånd och vilja, om än i ringare grad och i ett ofullkomligt och mindre utveckladt tillstånd. Vi äro därför skyldiga att behandla djuren med rättvisa. Där viljan tydligt gör sig gällande, liksom hos husdjuren, — vi tänka isynnerhet på den arbetande hästen, den trofast vaktande hunden — där börja också helt visst rättigheterna. Må kampen för tillvaron än fortfa-
 mellan människor och djur, må själf försvar eller nödvändighet rättfärdiggöra någras död och andras fångenskap, så kunna onyttiga lidanden och grymma handlingar dock aldrig försvaras. Grymhet emot djur är något ondt och lågt, det är en omoralisk handling, en orättvisa.

*

Mellan människor och djur äger en sann arbetsassociation rum, en slags dunkel öfverenskommelse mellan olika, analog med den, som förefinnes i en familj mellan vuxna och barn. I dylika fall utgöra djuren en del

af familjesamfundet, hvilket äfven betecknas af namnet husdjur. Deras rättigheter bestämmas däraf tillräckligt och tydligt, så att lagen kan sanktionera dem. Det är en heder för vår tids lagstiftning att den förstått detta och tillika utvidgat såväl rättvisan som barmhärtigheten.

Fredrik den Store.

En människas karaktär kan bedömas efter det sätt, på hvilket hon behandlar djuren.

*

Jakten är en mordisk idrott, som utöfvas på de vilda djurens bekostnad. Den är en oafbruten nervspänning, ett larmande nöje, som utfyller själens tomhet och följagar eftertanken. Det är ej värdigt ett tänkande väsen att söka sin förströelse i nöjesjakten.

*

Den, som är likgiltig mot ett troget djur, har icke heller något hjärta för sina medmänniskor.

Otto Funcke.

Djuren äro Guds skapade varelser. Såsom sådana bör människan alltid betrakta dem. Hennes plikt är att vara mild och god mot djuren. Gud har gjort människan till djurens härskare men icke till deras bödel.

*

För att kunna komma därhän att man behandlar djuren som känslolösa stenar eller som trästycken, måste man förut hafva dödat något i sitt eget hjärta.

*

Det marterade djurets klagan och stönande skall ropa till himlen mot människorna.

*

Det är synd att onödigtvis tillfoga ett djur något lidande, för att icke tala om att döda det utan orsak. Djuren äro äfven Guds skapade varelser och stå under hans beskydd.

C. J. Gardell.

Endast en i sitt inre förråd människa kan vara likgiltig eller ställa sig afvog inför

näktergalens eller trastens underbara sång eller inför den älskliga anblick, som ett fågelbo fullt med ungar erbjuder. Skulle naturvännen vilja tillfoga en enda af dessa luftens bevingade inbyggare något ondt? Säkert icke. Ingen annan borde heller vara så förslöad till sin estetiska känsla, att han gjorde sig skyldig härtill. Att vilja utrota småfåglarna och icke taga den ringaste hänsyn till den stora ideella betydelse, de äga, är en kortsynthet, en brist på sinne för högre mål, som tyvärr ännu finnes inom skilda folklager.

Goethe.

Gud har öfverallt utbredd och inplantat något af sin oändliga kärlek och till och med hos djuren såsom en knopp nedlagt det, som hos en ädel människa slår ut i blom.

Verner von Heidenstam.

Och hade jag en vän, en enda vän
Och denne ende slog ett värnlöst djur

och gaf sin hand, som nyss med värmen ur min själ jag tryckt och velat trycka än, jag toge aldrig denna hand igen.

Och låg han sjuk, den vän, som nämns att slå ett värnlöst djur och låg han törstig då när vid hans bädd jag satt den sista natten, jag skulle råga glaset fullt med vatten men dricka det i botten själf — och gå.

Alexander v. Humboldt *

Hvad jag förbröt mot människor och djur och hvad jag bröt mot dig, natur, det falle på mitt lif, mitt sinne, som skall dömas.

*

Jag vet knappast någon tanke, som midt i en stund af sorglöshet plötsligt kan fylla mig med en så bestämd känsla af samvetsqual som hågkomsten af ett djur, hvilket jag sett misshandlas. Det förefaller mig, att jag själf bär på en del af ansvaret och ännu åratals efteråt kan jag minnas den blick, med hvilken ett sådant stackars djur stirrar framför sig i toma luften. Blygsel öfver

att icke, med tillräcklig bestämdhet hafva
trädt emellan kommer också ofta till.

Rafaël Fertzberg.

När för sitt nöje att få döda blott
Man går att skogens djur helt gladt föröda,
Jag frågar: har väl den ett hjärta fått,
Som icke hör vid ljudet af hvarf skott
Ett sorgset eko: du skall icke döda!

*

Den som plågar en annan varelse, djur
eller människa, för sitt nöjes eller för sin
verkliga eller inbillade nytta skull, är ännu
ej hunnen till den tänkande människans
ståndpunkt och detsamma gäller en hvar,
som likgiltigt kan åse att sådant sker.

Fogarth.

Om mina taflor medverka till undertryc-
kandet af grymhet mot stumma varelser,
så är jag mera stolt öfver att ha målat
dem, än jag skulle vara, om jag skapat
något af Rafaels mest storslagna verk.

Victor Hugo.

Vivisektionen är ett brott; den kan endast ursäktas genom hypoteser och det är afskyvärdt och upprörande att blott lägga en hypotes till grund för en sådan metod... Den vetenskap, som använder den som en förevändning, är brottslig... Mänskligheten måste förkasta sådana barbariska metoder.

Alexander v. Humboldt.

Grymhet mot djuren är en af de mest kännetecknande laster hos ett lågt och oädelt folk. Hvarhelst man spårar den, är den ett säkert tecken till okunnighet och råhet, som icke kan döljas genom någon slags yttre förfining. Grymhet mot djuren förhärdar hjärtat äfven mot människor och trifs ej vid sidan af verklig bildning.

Buxley.

Ingen opartisk domare kan numera tvifla på att alla de storartade förmögenheter, hvilka gifva människan hennes omätliga öf-

vervikt öfver alla andra skapade varelser, låta söka sig långt ned i djurvärlden.

E. Härkel.

Store Buddha! Hvilken välgärning hade du ej bevisat såväl den plågade mänskligheten, som den lidande djurvärlden, om du uttalat förbud mot att plåga djur, i stället för förbud att dräpa dem.

M. Jokai.

Hvarje djur besitter en själ, en större eller mindre, alldeles som människan. — — Om man kan behandla djuret såsom människa, tilltalar det kärleksfullt, aldrig slår det utan orsak och alltid är rättvis, då skall själen hos djuret vakna.

I. Kant.

Att behandla djuren grymt strider mot människornas plikt mot sig själfva.

A. Kielland.

En tragikomisk företeelse är söndagsjägaren, som nedskjuter allt möjligt, från sädesärlan på grinden, till kor, lamm, höns, hundar, sig själf och sina jaktkamrater; han skjuter obetingadt på allt lefvande. Hans bedrifter äro ett tacksamt stoff för skämttidningarnas humor och satir, men det är icke tillräckligt straff, utan bössan skulle tagas ifrån hvarje man, som lossar skott för att döda djur på annans mark. Och lagen borde bestämma böter för dylika jaktbedrifter.

Agnes von Konow.

Öfverallt borde barndjurskyddsföreningar bildas, hvilka arrangerade fester och sammankomster för barnen. En sådan sammanlutning af barnen kring humanitetens idé skulle hos dem redan i tidiga år grundlägga den kärlek till rättvisa, den respekt för lifvet, i hvilka former det än må uppträda, som är den ledande tanken i allt vårt arbete för den svagares rätt.

Vi böra tydligt lägga i dagen vårt ogillande mot de kvinnor, som bära fågelprydnader.

Thomas Krag.

Jag har alltid af innersta hjärta hatat och afskytt zoologiska trädgårdar med det där förekommande civiliserade och instuderade djurplågeriet.

Lamartine.

Mellan grymhet mot människor och grymhet mot djur finnes ingen annan skillnad än offrets.

*

Sälja sin hund det är att sälja en del af sitt hjärta, köpa en annans hund det är att köpa en del af hans tillvaro. Jag skulle icke kunna göra det utan att rodna, jag skulle icke kunna glädja mig öfver vänskapen från det djur, en annan begrät.

*

I skolen sluta vänskapsförbund med djuren: den som skapade dem, ville att människan skulle älska dem.

*

Jag har aflagt det heliga löftet att aldrig mera för mitt nöjes skull förkorta lifvet för någon lefvande varelse, vare sig det så är skogens invånare eller en luftens fågel. Också de tillhöra Gud. Han har satt mig att vara en vän för dem och icke en tyrann. Lifvet, hvarje lif, hvilket det än må vara, är alltför heligt för att blifva missbrukadt som leksak, något som vår bristfälliga sedelag dess värre tillåter.

L. Lehmann-Kalisch.

Jag gör ingen skilnad mellan djurs och människors lidanden; människan kan säga hvad henne felar då däremot djuren tåligen måste underkasta sig all den smärta människan tillfogar dem och dock äro de i likhet med oss Guds skapade varelser och lika berättigade som vi att lefva och vara lyckliga. Om enhvar af oss hvarje dag ville visa godhet och vänlighet mot djuren, så skulle vi därvid öfva oss i att visa barmhärtighet äfven mot människorna och snart skulle inga förbrytare mera finnas.

Leibnitz.

Jag tror att djurens själar äro oförgängliga . . . och jag finner ingenting, som bättre lämpar sig till bevis för vår egen själs odödliga natur.

H. Liander.

Djurskyddet är i väsentlig mån en kulturfråga, ty icke kan väl gärna en människa med själfaktning och med anspråk på andras aktning vilja tillåta sig att misshandla och plåga ett stackars djur, som är beroende af hennes godtycke. Det är af vikt, att ett dylikt åskådningssätt alltmera arbetas in i vårt folks medvetande och att de, som förstå betydelsen häraf, äfven i sin mån medverka i propagandan för detta mål.

Lizzy Lind af Hageby.

För dem, som sträckt sin djuryänlighet så långt, att han ej längre endast betraktar djurvärlden som ett människans bihang, endast skapadt för att af henne efter godtycke

aktas eller föraktas, blir inrättandet af asyler, hem och sjukhus för djur ej längre en sentimental djurskyddsöfverdrift, utan ett ädelt uttryck af den kärlek, som för att nå det gudomliga ej får stanna vid vårt eget släkte.

Bertha Lindman.

Också den förtryckta djurvärlden längtar efter förlossning från sina lidanden, ty det ligger i allt skapadt en längtan — en längtan efter den tid, då all jordens skröplighet skall hafva en ände, då hvarje smärta tiger och hvarje saknad är stillad — det är en längtan, som icke bor ensamt hos människan. Hör du icke ofta, att själfva naturen känner saknad? Gör hvad du kan för att denna saknad må stillas och klagorösten förstummas, så liknar du en Guds budbärare, som drar ut öfver jorden med lisa för en hvar, som lider.

V. Lindman.

Djurskyddsarbetet går ut på att jämna den klyfta tidsförhållandena och en slum-

rande ansvarskänsla satt mellan människan och djuren, att sålunda göra dessa sistnämnda i någon mån delaktiga af de förmaner den förra ansett ensam tillkomma sig.

Djurskyddsarbetet är ett kulturarbete, ty det bidrager till höjandet af rättsidén i samhället. Djurskyddsarbetet är slutligen en faktor vid befordrandet af nationernas materiella välstånd.

*

Småfågelskyddet bör om något imponera på barnasinnet. Här kunna de unga skänka kärlek och rättvisa åt varelser mindre och hjälplösare än de själfva. På detta fält kunna också skolorna uträtta mycket. De kunna ju lära barnen att vid sina ströftåg i skog och mark i stället för att förstöra fåglarnas bon, som ännu tyvärr ofta sker, studera naturen utan att härjande ingripa däri.

Eva Ljungberg.

Blodiga fjät utmärka människornas framfart, och hat och våld äro dagens lösen.

Djuren sucka under människornas makt och kärlekslöshet och det går ett ve genom världen, som förskräcker och anklagar.

Och hvarför allt detta? Därför att den goda viljan hos människorna saknas, viljan till att förstå broderskapets stora idé, denna ljus- och kraftbärande idé, som en dag skall omfatta jorden. Ur skrän och klagan, ur vapenskrammel och stridsgny skall denna idé arbeta sig fram med allt större makt och likt änglarnas sång i julnatten för undrande skaror predika frid på jorden.

Pierre Loti.

Djuren hafva känsla — vi äro skyldiga dem barmhärtighet.

*

Människan är, så vidt jag vet, det enda djur, som dödar för nöjet att döda. Detta är ett af de många skäl, hvarför jag sympatiserar mer med djuren, än med mina medmänniskor.

Axel Lundegård.

En människa, som har höga mål, måste först och främst se till, att hennes egen

själ icke tager skada eller hämmas i sin växt — alltså är vivisektionen en dålig skola för enhvar, som vill uträtta något för den lidande mänskligheten.

Martin Luther.

Djuren äro äfven af Gud skapade varelser och Hans skapade varelser få icke skamligt och orättvist behandlas; om du det gör, anklaga de dig hos Herren Gud, som skapat och uppehåller dem. Men hos mången människa oroas icke samvetet däraf, att de låta sina djur få hungra, eller att de pina och plåga dem, slå och tvinga dem till öfveransträngande arbete. Allt sådant anser jag vara hjärtlöshet. Den, som är hjärtlös mot djur är äfven hjärtlös mot människor. Vi ha rättighet att döda och äta djur, det är ingen synd, ty därtill äro de oss gifna; men att plåga och pina dem är en förskräcklig synd. Ofta urladdar mången sitt hat mot djuren, då ingen annan finnes närvarande, eller hämnas på sin ovän genom att skada och pina hans kreatur, hvilka dock äro alldeles oskyldiga. Men

hvad svarar du, djurplågare, då Gud kallar dig till räkenskap för hvad du gjort mot Hans skapade varelser? — Usel fröjd är det äfven att reta djur och uttrötta dem till döds; därvid vill jag icke vara närvarande, för att se sådan plåga och pina. Strängt bör äfven i barnens sinne inpräglas, att de skola vara barmhärtiga mot djuren, på det att deras hjärtan ej må blifva kalla och kärlekslösa mot människor.

Wilhelm Maas.

Vi skola fatta vårt förhållande till alla lidande, värnlösa små, människor såväl som djur. Och lönen därför den få vi redan härnere: denna ousägligt ljufva känsla af frid och tillfredsställelse, som endast de människor rätt kunna känna, hvilka förstå lidandet och afhjälpa det, där de kunna.

E. J. Mellberg.

Att en människa ej äger rätt att efter godtfinnande behandla eller, tydligare sagt,

misshandla antingen svagare människor eller djur är af hvarje rättänkande lika så väl erkändt som det är tydligt, att det är våldsverkarens moral som fördärfvas och ej offrets, eller som Lamartine uttrycker sig, »la tyrannie corrompt le tyran».

Michelet.

Djuret har också sina rättigheter inför Gud.

*

Ve den otacksamme! Härvid tänker jag på den mängd jägare, som, glömska af det myckna goda de hafva djuren att tacka för, taga deras oskyldiga lif. En Skaparens fruktansvärda dom hvilar öfver jägarhorderna: de kunna ingenting skapa. Ingen industri, ingen konst är utgången från dem.

Det är något uppskakande och vidrigt att se barn deltaga i jakt, att se en kvinna finna behof i och beundra mord samt uppmuntra sitt barn därtill. Den veka och känsliga kvinnan skulle ej vilja sätta en knif i barnets hand, men hon gifver det — en bössa.

Michel de Montaigne.

Det är mig omöjligt att vara vittne till huru ett oskyldigt djur, som är försvarslöst och aldrig tillfogar oss ondt, förföljes eller dräpes, utan att jag känner mig illa till mods därvid.

Jakten har alltid förefallit mig som ett ovärdigt nöje.

*

Ju mer jag lär känna människan, dess mer älskar jag djuren.

P. Munthe.

Jag älskar djuren, de förtryckta, ringaktade djuren och jag bryr mig ej om, att man skrattar åt mig, då jag säger att jag trifs bättre bland dem än bland flertalet människor, jag möter på min väg.

A. G. Nathorst.

Den stora allmänheten har kommit till insikt om att djuren och människorna stå hvarandra närmare än man förr antog och

att djurens känslor af glädje och sorg, liksom deras kärlek till hvarandra och sina ungar icke äro mindre starka än motsvarande känslor hos oss. Godhet och mildhet mot djuren bör därför räknas till vår oafvisliga plikt.

*

Om vi afsky en katt, som dödar fåglar, hvad skall man väl då säga om de människor, som döda småfåglar icke för födans skull, utan till kvinnoprydnar?

I. Newton.

En god och ädel människas plikt är ej allenast att älska sin nästa, men att vara barmhärtig mot alla lefvande varelser.

Porphyrus.

Den, som älskar hela den lefvande naturen, kan icke hata någon enda klass af oskyldiga varelser och ju större hans kärlek är för det stora hela, desto rättvisare blir han mot den del däraf med hvilken han själf är mest befryndad.

Plutarch.

Själfr har jag aldrig för mitt samvetes skull kunnat sälja mina gamla oxar och hästar. Det är absolut en rättänkande mans plikt att gifva sina utslitna dragdjur deras underhåll och att sköta om, icke endast sina unga, utan också sina gamla hundar, ty lefvande varelser utrustade med själ kan man icke behandla som t. ex. en stöfvel eller andra döda ting, hvilka man kastar bort, när de äro utslitna. Man bör vänja sig vid godhet och mildhet mot djuren, om icke af andra skäl, så åtminstone därför, att det är en förskola till människokärlek.

Pope.

Människan uppsöker de mest harmlösa djur för att jaga och döda dem. Vi borde med bestämdhet motsätta oss bruket att endast af lättsinnighet låta beröfva en lefvande varelse lifvet. Men i stället hängifva vi oss från tidiga år åt blodtörstiga nöjen och deltaga i jakter. Enligt min åsikt äro de med detta tidsfördrift förbundna

nervspänningarna egnade att undertrycka och förslöa den naturliga medkänslan med de jagade djuren.

Jag nödgas vidare klandra ett barbariskt oskick, som mångenstädes råder: jag menar den motbudande artighet jägarne ådagalägga gentemot förnäma damer, som öfvervara hjortjakter. Så fort djuret blifvit träffat, räckes jaktknifven åt damerna så att de må kunna afskära halsen på de hjälplösa, klagande och skälfvande djuren.

Pythagoras.

Djuren äro fränder till människan och människan är frände till Gud.

Emil von Qvanten.

Man har, såsom bekant är, under långliga tider antagit att djuren äro »oskälige», d. v. s. utan förstånd och känsla, utan medvetande, lefvande maskiner så att säga, inrättade till praktiskt gagn åt människan. Man har velat förklara djurens lifsyttningar dels som

ren mekanism, dels som en hos dem nedlagd s. k. instinkt, en blind naturdrift, som oföränderligt behärskar deras handlingar. Denna uppfattning är numera rubbad, ja man kan säga fullkomligt undergräfd, i följd af de storslagna undersökningar vetenskapen på senare tider ägnat djurvärlden och de upptäckter till hvilka dessa hafva lett.

O. M. Reuter.

Ju högre djuren äro utrustade, desto djupare måste de äfven förmå känna de lidanden, som förorsakas dem. Vår plikt bjuder oss därför, vida mäktigare än i fordoma dagar, då vi i dem sågo blott så godt som själlösa maskiner, att behandla djuren med skonsamhet och erkänsam vänlighet i utbyte mot all den nytta, vi draga af dem.

En blick i våra husdjurs sjäslif skulle helt visst bidraga att stämna våra hjärtan till deras förmån och komma oss att själfmant förändra vårt råa och ofta samvetslösa handlingssätt emot dem.

Anders Rosvall.

I mammons tjänst förhårdnar mannahjärtat,
 Och dubbelt ok blir lagt på stumma slafvar.
 I mammons tjänst förtunnas slafvars näring,
 Och hvilan kortas af, men piskan växer.
 I mammons tjänst förgätas höga buden,
 Som ännu kunde bringa frid till jorden.
 I mammons tjänst förbleknar själfve Guden,
 Och fåfängt klinga bort de djupa orden.

Jean Jacques Rousseau.

Alla djur äro misstroigna mot människan
 och hafva skäl att vara det; men äro de
 engång säkra på att hon inte ondt vill dem,
 blifva de så tillitsfulla, att man måste vara
 en barbar för att svika deras förtroende.

W. Rudin.

Misshandla och missbruka icke djuren,
 dessa Guds skapelser; försynda dig icke
 på dem, utös icke förbannelser öfver dem.
 I allt hvad du gör, äfven i din behandling
 af djuren, återspeglar sig ditt inre.

Johan Ludvig Runeberg.

Usla mänsklighet!

Själft tiggarns hund, som svälter med sin
ägare,
går i hans spår palatsets rika bord förbi,
försakar, umbär, lider för sin trohet gladt
och fruktar ingen hunger så som kärlekens.
Att slicka en förhatlig hand blott för dess
makt,
att byta herrar, ockra med tillgifvenhet
kan människan allena.

Hugo Samzelius.

Beträffande jakten, som i mig länge hade
en högst intresserad utöfvare, har utveck-
lingen bragt det därhän, att jag numera
alldeles saknar lust att till förströelse gå på
jakt och att jag af öfvertygelse söker att
med alla goda medel motverka denna ra-
tionellt oförsvarliga form af jaktutöfning —
som blott tanklösheten eller lidelsen gil-
lar — medan jag åter af kännedom om
de sunda idrotternas betydelse fortfa-
rande hängifvet söker främja dessa.

Leisa K. Schartau.

Hvem är vår broder?

Vår broder är icke blott vår familj, vårt folk, vår ras, vår mänsklighet, nej, vår broder är hela den lefvande naturen.

*

Förakt för djuren har varit ett af de största hindren för solidaritetstankens utveckling.

A. Schopenhauer.

Det är icke barmhärtighet, men rättvisa vi i Europa fortsättningsvis vägra att bevisa djurvärlden. Man förbarmar sig öfver en syndare eller en ogärningsman, men icke öfver ett oskyldigt, trofast djur, som ofta föder sin herre och till tack endast får emottaga ett knappt tillmätt foder.

*

Djurens förmenade rättslöshet, det stora misstaget, att vårt uppförande mot dem skulle sakna all moralisk betydelse eller såsom det på denna morals språk heter, att

man icke skulle hafva några plikter emot djuren, är en rent af upprörande hänsynslöshet och råhet.

*

Medlidande med djuren sammanhänger så nära med karaktärens godhet, att man med visshet kan påstå, att den, som är grym emot djuren, icke kan vara någon god människa.

G. von Schoultz.

Det skönaste bud vår Frälsare bjöd,
Var: »var barmhärtig!»

I allt hvad han lärde det ordet ljud:
»Var barmhärtig!»

Guds rike är stängdt för den, som är hård.

Var därför barmhärtig

Och gif de svaga din ömma vård,

Var barmhärtig!

Och Han, som skådar din gärning och ser

Att du är barmhärtig,

Han skall i kärlek se till dig ner

Och vara, äfven Han, barmhärtig.

Franz von Schönthan.

En riktig djurvän är ej hvarje man,
 som gläds åt djurens lek i världen vida;
 blott den med djuren lida kan,
 han kan ock djuren verkligt lida.

Walter Scott.

Den allsmäktige, som skänkte oss hunden för att blifva vår glädjes och vår mödas följeslagare, har utrustat honom med en ädel natur, oförmögen till bedrägeri. Han glömmer hvarken vän eller fiende, ihågkommer ofelbart både välgärning och oförrätt. Han har del i människans förnuft, men han har ingen del i människans falskhet. Man kan muta en usling att dräpa en människa eller ett vittne att taga hennes lif genom en falsk anklagelse, men man kan icke förmå en hund att slita sönder sin välgörare.

*

Jag går icke mera på jakt ehuru jag förr var en ganska skicklig skytt; detta nöje tillfredsställde mig icke i längden. Jag

kände mig städse illa till mods då jag träffat en stackars fågel, som på mig riktade sin slocknande blick, alldeles som om den velat förebrå mig min handling. Nu då jag kan uttala min mening utan att göra mig löjlig, erkänner jag öppet att det gör mig mycket större glädje att se fågeln fritt flyga i luften än att rikta mot den ett dödande skott.

W. Shakespeare.

Den stackars masken, som din fot söndertrampar, känner en lika häftig smärta som kämpen när han dör.

Armand Silvestre.

Ju längre jag kommit i lifvet, desto mera vördnad känner jag för allt lefvande, och jag skall snart icke behöfva afundas brahminerna, som taga en omväg, för att icke trampa på en insekt.

Hermann Stenz.

Människans herravälde öfver djuren berättigar icke till skändliga handlingar, icke

ens i det fall att de skulle medföra oss nytta. Människan som ett högre väsen har äfven större plikter.

Chr. L. Tenow.

Vivisektionismen innebär icke blott moraliska utan äfven hygieniska faror för mänskligheten.

*

När en dag de saktmodiga icke längre kunna styra sin rättmätiga harm och de loja brinna af ifver att gå till handling, då har vivisektionismens civilisatoriska uppgift nått sitt mål: att framtvinga genomgripande reform i uppfattningen om den svagares rätt. — Och där-
 efter skall vivisektionismen sjunka i historiens natt och för eftervärlden te sig som en vrågbild af vetenskapen, liksom för oss inkquisition och tortyr te sig som en vrågbild af rättskipning och häxbålen som en vrågbild af religiöst nit.

Elna Tenow.

I hvarje land, där djuren missaktas och misshandlas, råda sorgliga och olyckliga för-

hållanden mer än i andra. Folkkaraktären blir grym och vild eller listig och opålitlig i samma mån som individen, barnet, ynglingen öfvas eller vänjes vid hjärtlöst öfversitteri mot de svaga och värnlösa.

*

Vi böra lära oss inse betydelsen af att odla kärleken till djuren, emedan den förädlar sinnet, motverkar själviskhet och höjer den allmänna nivån; med ett ord bereder väg för den andliga kulturen.

Leo Tolstoj.

Djurens lidanden och aflifning förekomma mig dock mindre förskräckliga än den omständigheten att en människa, som icke är tvungen därtill, undertrycker sina ädlaste känslor: medlidandet med sina skapade varelser och förhärdar sitt hjärta däremot. Och huru djupt intryckt i människohjärtat är dock icke budet: »Du skall icke döda!»

Z. Topelius.

Djurskyddsföreningarna skola i Guds kraft och i Guds kärlek inplanta hos allt

folk, börjande med barnen, rättvisa mot allt lefvande. Huru kan någon på samma gång vara rättvis mot människor och orättvis mot djuren? All timlig välfärd, all kristen tro och all samvetets frid äro ju byggda på att göra rätt emot alla.

*

Är Gud allt i alla, så skall ock hela skapelsen vara oss helig.

*

Hvarje lidande, som vi tillfoga djuren, oftast endast för vårt eget nöje, är uppror mot Gud och skall uppstiga till himmelens tron, för att vittna emot oss.

*

För Gud och för vårt samvete finnes ingen skilnad mellan att döda en människa eller pina ett värnlöst djur; det är allt samma uppror mot Gud och samma förnedring af mänskligheten.

R. W. Trine.

Jakt för nöjes skull antyder ett af de två: en natur, så föga tänkande, så oefterrättlig,

att det ej kan ursäktas, eller ock en själfviskhet så beklaglig, att den är ovärdig en normal, klok och sund människa. Ingen högsinnad, verkligen manlig man, ingen kvinna med hjärta skall någonsin deltaga i hvad man kallar jaktnöjen.

*

Hvarje kvinna, som stoltserar med hägerplymer, bör då också komma ihåg att för hennes skull fyra, fem fåglar måste sätta lifvet till.

*

Det finnes icke något säkrare, vackrare bevis på sant mod och själsadel, än det sätt, hvarpå en människa behandlar värnlösa djur.

Mark Twain.

Jag tror ej, att det intresserar mig att veta om vivisektionen frambringar resultat, som äro nyttiga för mänskligheten eller ej. Äfven om jag visste, att resultaten skulle gagna mänskligheten, skulle min fientlighet mot vivisektionen ej minskas. Grunden till

min motvilja mot densamma är de plågor, som därigenom tillfogas hjälplösa djur och den är för mig fullt berättigad utan några vidare skäl.

Constance Ullner.

Vi kunna icke tänka oss ett land, där människorna nå en hög utveckling, men djuren behandlas illa och förtryckas. Vi kunna ej godkänna en familj, där en del af medlemmarna i fulla drag njuta af välståndets och rikedomens fröjder, under det de öfriga familjemedlemmarna få svälta och lida nöd. Nej, vi fordra, vi vänta af de bättre lottade, att de skola hjälpa de olyckligare. Så är det också med vårt förhållande till djurvärlden. Vi höra samman med den. Det står ej i vår makt att slita sönder de band, som förena oss med dem. »Vi måste» som en berömd författarinna sagt, »tillsammans stiga, eller tillsammans falla.»

Djurskydd är i sina konsekvenser icke annat än människoskydd.

Ur mänsklighetens längtan efter harmoni hafva många vackra tankar och själsriktingar framsprungit och såsom en af vår tids mest tilltalande strömningar vill jag betrakta kampen för de svagas rätt, kampen för de mindre beaktade, de små, de olyckliga på jorden. Alla dessa humanitetssträfvanden stå hvarandra nära. Arbetarfrågan, kvinnofrågan, fredsfrågan, djurskyddsfrågan — alla dessa hafva sprungit fram ur samma källa och oupplösliga band förena alla goda sträfvanden på jorden. Borttag en länk ur kedjan och den skall falla sönder.

Richard Wagner.

Vi kunna af djuret, så snart det behandlas förnuftigt och människovärdigt, till och med lära oss medlidande mot människan.

Jag känner i grunden mindre medlidande för människor än för djur.

J. F. Voltaire.

Människan upphör att känna samvetskval öfver handlingar, som blifvit en vana. Man fasthåller en villfarelse, som vunnit häfd. Vore den ny skulle den väcka skräck och afsky.

Det gifves bland oss barbarer, som fånga hundar, dessa djur som i så hög grad öfverträffa människan i trohet och vänskap, som fastgöra dem vid bord och skära upp dem lefvande, för att demonstrera blodomloppet. De upptäcka i den grymt miss-handlade kroppen samma förnimmelseorgan, som de själfva besitta. Gif mig svar! Har naturen verkligen nedlagt alla dessa känslonerver i djurens kroppar i den afsigten att de icke skola känna? Hafva de nerver för att vara känslolösa när det gäller lidanden? Tror du verkligen på en så orimlig motsägelse af naturen?

Jakten är ett af de säkraste medlen att hos människan dräpa medkänslan för andra lefvande varelser. Denna verkan af nöjet är så mycket mer beklaglig och olycksbrin-

gande, som de personer, hvilka sysselsätta sig därmed, för det mesta tillhöra de högsta samhällsklasserna.

F. A. Wingborg.

Hufvudprinciperna i djurskyddsarbetet äro kärlek och barmhärtighet.

Drottning Viktoria af England.

Det finnes ingen verklig civilisation, som från människornas barmhärtighet och medlidande utesluter de af Gud skapade, stumma och hjälplösa varelserna.

Pontus Wikner.

I djurens lif ser människan en afspegling under dunklare form af det, som rör sig i hennes eget.

*

Jag hyser sympati för den ädla idé som besjalar djurskyddsarbetet emedan jag har en varm känsla för djuren, hvilka tillsam-

mans med oss glädjas och lida och hvilkas sjäslif ännu för oss är en fördold värld.

O. von Werther.

Kärlek till naturen i dess helhet för vårt hjärta närmare människorna. Barmhärtighet mot djuren utesluter icke kärlek till människorna, men befordrar den. Det är endast goda och oegennyttiga människor som antaga sig de svaga och förtryckta.

Ernst von Weber.

Träd upp för dem, som icke kunna tala,
Till skydd för den, som öfvergifven är.

J. G. Wood.

Det sätt, på hvilket vi förbise de lägre djurens individualitet, är helt enkelt häpnadsväckande. Jag är alldeles öfvertygad om, att de flesta af de grymheter, som föröfvas mot djuren, hafva sin grund i vanan att betrakta dem såsom blott och bart

maskiner utan känsla, utan förstånd och utan befogenhet för en kommande tillvaro.

Emile Zola.

För rättvisans skull, af aktning för skapelseakten, som på samma jordskorpa framkallat vårt och djurens lif och gjutit samma blod i våra ådror, måste vi älska och beskydda djuren. Det är vår heliga plikt att skydda dem från kval, som vi kunna afvända. Måtte alla folk arbeta på, att djurplågeriet betraktas som en skamlig och i högsta grad straffvärd handling.

Kanhända skulle människorna då komma till insikt om, att det är en skam och en förbrytelse att öfverfalla och döda.

Kunde man icke från nation till nation enas om att vara god mot djuren? Ur denna gemensamma känsla, som den allmänna kärleken till djuren skulle skapa, kunde det måhända växa fram en allmän kärlek till människorna.

O. von Werther.

Emile Zola.

Bibeln
 Bertold Auerbach
 J. Bentham
 Annie Besant
 Bismarck
 Björnstjerne Björnson
 Axel Blomqvist
 Gaston Boissier
 Rosa Bonheur
 Henri de Bornier
 John Bright
 Carmen Sylva
 Celsius
 Jules Claretie
 J. H. Clarke
 George Clémenceau
 Frances Power Cobbe
 Auguste Comte
 J. F. Cooper
 Darwin
 Camilla Eegholm
 Farrar
 Camille Flammarion
 T. K. Forsten
 A. Fouillé
 Fredrik den Store
 Otto Funcke
 C. J. Gardell
 Goethe

Verner von Heidenstam
 Rafaël Hertzberg
 Hogarth
 Viktor Hugo
 Alexander v. Humboldt
 Huxley
 E. Härkel
 M. Jokai
 I. Kant
 A. Kielland
 Agnes von Konow
 Thomas Krag
 Lamartine
 L. Lehmann-Kalisch
 Leibnitz
 H. Liander
 Lizzy Lind af Hageby
 Bertha Lindman
 V. Lindman
 Eva Ljungberg
 Pierre Loti
 Axel Lundegård
 Martin Luther
 Wilhelm Maas
 E. J. Mellberg
 Michelet
 Michel de Montaigne
 P. Munthe
 A. G. Nathorst
 I. Newton
 Porphyrius
 Plytarch
 Pope
 Pythagoras
 Emil von Qvanten
 O. M. Reuter
 Anders Roswall
 Jean Jacques Rousseau

W. Rudin
 Johan Ludvig Runeberg
 Hugo Samzelius
 Leisa K. Schartau
 A. Schopenhauer
 G. von Schoultz
 Franz von Schöntan
 Walter Scott
 W. Shakespeare
 Armand Silvestre
 Hermann Stenz
 Chr. L. Tenow
 Elna Tenow
 Leo Tolstoy
 Z. Topelius
 R. W. Trine
 Mark Twain
 Constance Ullner
 Richard Wagner
 Ernst von Weber
 O. von Werther
 C. A. Wetterberg (Onkel Adam)
 Pontus Wikner
 Drottning Viktoria af England
 F. A. Wingborg
 J. F. Voltaire
 J. G. Wood
 Emile Zola.

Försumma ej att prenumerera på

„Finlands Djurskydd“

(Tidskrift för Djurskyddsföreningarna
i Finland).

Pris: (Postporto inberäknad) 2 mk.
60 p:ii per år.

Redaktionsbyrå
Helsingfors, Bärghansgatan 1.
Telefon N:o 3 34.

Pris 50 pti.